

İblisin diKbaşllğı

<"xml encoding="UTF-8?">

BİRİNCİ HEKAYƏT

İblisin

İblis (Şeytanların atası) əvvəllərdə səma əhli ilə bir olub göy onların cərgəsində idi. O, altı min il Allaha ibadət edirdi. Allah Həzrət Adəm (insanların atası) yaratdıqdan sonra insan xilqətinin əzəmətini qorumaq üçün Adəmin qarşısında səcdə etmələrini^[2] əmr buyurdu. İblisdən başqa bütün göy əhli ona səcdə etdi. İblis isə: "Şeytan öz əsl xilqətini xatırlamaqla özünü daha da qaldırdı. Mən oddan yaranmışam, sən isə palçıq və gildən." Məhz elə bu təkəbbürlüyü Şeytanı Allah buyruğuna əməl etməkdən saxladı, nəticədə bütün əməlləri puç və bəhrəsiz oldu. Həmçinin, Allah dərgahından qovuldu. Möminlər ağası Həzrət Əli (əleyhissalam) bu barədə buyurur: İblisin dastanından nəsihət və ibrət alınmalıdır. İbadət və səyi (təkəbbürün nəticəsində) aradan getdi. O, altı min il Allaha ibadət etmişdi. Hələ o illərdən olması məlum deyil lakin bir saatlıq təkəbbür və qüruru onun bu illərdə etdiyi bütün ibadət və səyi baxmayaraq ki, Şeytan da göy və ərş əhli idi, lakin Allah fərmanı yer və göy arasında eynidir. Bütün bəndələr Allahın bəndəsidir. Bərabərdirlər Ey Allahın bəndələri, bu Allah düşməninə (yəni Şeytan) qarşıdır.

.və 192-ci xütbələr 1 ^[1]

Quranda səcdə fərmanı beş yerdə gəlibdir: "Bəqərə", 34, "Əraf", 11 "Kəhf", 50, "Taha", 116,^[2] "Əsra" 61. Bu səcdə, ibadət səcdəsi deyildi, çünki Allahın Pak zatından başqa digərinə görə ibadət səcdəsi etmək caiz deyildir. Əksinə bu, Allaha şükr səcdəsi olub böyük xilqət və nemət deməkdir. İblis isə bu səcdəni etməkdən imtina etdi. Bu səcdə, Allahın bəndəsinə olan Adəmin xatirinə idi.